



דזנט. "תמיד היו אומרים שאני מצחיקה וחברותית ומגנטת אלי אנשים" צילום: קובי בס

קרין אור

קרין דזנט, סופרת מכפר יונה שמטפלת באמצעות בעלי חיים, הוציאה ספר ילדים ("עץ התפוזים פוגש חברים") שמעביר מסר של תקווה, עזרה הדדית וקבלת האחר * "אני מאמינה שבעזרת הומור אפשר לפתור הרבה בעיות"

אנשים מחייכים אלי בחזרה והתגובות השליליות הופכות מייד לחיוביות", אומרת דזנט. "אני בעד לשלב הומור בחיים, לחשוף את הילדים לעולם הטבע והחי, להקנות ערכים כמו אחראיות והפחתת האלימות".

מה את עושה כשנחגג מנסה להתוך אותך ברמזור?

"לא הרבה. מספיק שהוא רואה אותי עם האף האדום והפרצוף המצחיק וזה עושה את העבודה. אחד הרברים שהליצנות לימדה אותי זה לצחוק על עצמי, לא להיות ביקורתית. תלמדו לצחוק על עצמכם. תעשו קריקטורה שלכם ואל תהיו רציניים יותר מידי. בפורים אנשים מתחפשים, מאפשרים לעצמם להיכנס לרמות אחרת. ובעצם, למה רק בפורים? תהיו משוחררים ותצחקו גם ביום יום".

לדברי דזנט, העבודה עם ילדים צריכה להיות בגובה העיניים. "אם ילד יושב על כסא גלגלים, אני מתיישבת בגובה שלו או אפילו קצת מתחת לגובה שלו וודאי שלא עומדת - תמיד המטופל הוא בגובה העיניים, מעלי ולא מתחת. אני לומדת מילד בן 3 או משיש בן 97 דברים חדשים כל יום".

מה הערך של טיפול עם בעלי חיים? "תמיד קיימת הרילמה אם למטפל מותר לגעת במטופל, ובטיפול בעזרת בעלי חיים המגע הוא חיוני ומתבקש".

מה את עושה עם נחש? "שאלה טובה. אם יושב מולי ילד עם ניוון שרירים, זה ילד שמתקשה לפתוח את היד ויושב עם ידיים קמוצות ומאוגרפות. כאשר אני מניחה נחש על היד שלו, כף היד נפתחת ואפשר ליצור גירויים לילד בכל מיני דרכים. בזמן שאני מניחה עליו נחש ביד אחת וביד השנייה אני עושה קסם עם מטפחת - זה גורם לו הנאה צרופה".

לי דניאל

מניין הגיעה האהבה שלך לחיות? "משחר ילדותי אהבתי, גידלתי וטיפלתי בעלי חיים שונים ורבים החל מכלבים וחתולים משוטטים ועוזבים, אוגרים, שרקנים, ארנבים, ציפורים ומה לא? אהבה זו נשארה עימי עד היום. עברתי כמדריכה בחוגי חיות, כך נחשפתי לסוגי אוכלוסיות מגוונות והבנתי עד כמה המפגש עם בעלי החיים תורם להם ומסייע להם במגוון רחב של כישורי החיים".

במסגרת עבודתה בתחום הזואו-תרפיה, עובדת קרין עם ילדים ומבוגרים בעלי קשיי למידה והתנהגות, היפרדאקטיביות, שיתוק מוחין, לקויות ראייה ושמיעה, סוגי אוטיזם ופיגור שכלי, נוער בסיכון ועבודה עם קשיי שים ותשושי נפש.

היכן משולבת הליצנות בטיפול בבעלי חיים?

"תמיד היו אומרים שאני מצחיקה וחברותית ומגנטת אלי אנשים. כנערה התחלתי כסייעת שמצטרפת לליצנים ועוזרת לסחוב

"בשדה פתוח ורחב צמח לו עץ בעל לב של זהב. היה זה אילן, עץ עליו וחייכן, נכון תמיד לעזור, לגדול ולקטן. אך בוקר אחד ליבו נעצב. כה בודד אני כאן בשדה הרחב, כי כל חבריי עצי ההדרים רחוק ממני, בפרדס, הם גרים" - כך נפתח הספר המקסים "עץ התפוזים פוגש חברים" שכתבה קרין דזנט (34), ליצנית רפואית מכפר יונה.

דזנט היא לא רק בחורה עם רקורד מרשים (מטפלת באמצעות בעלי חיים, בעלת תואר במדעי ההתנהגות, מורה בכירה בחינוך המיור, חד, מנחה חוגי טבע), היא גם ואולי בעיקר בחורה לבבית וחייכנית בעלת גישה לילדים ואנשים בכל גיל. בספר שכתבה (בהוצאת הספרים אוריון) מתוארים יחסי גומלין בטבע החיפושית מתעופפת סביב העץ. אילן העץ מוזמין אותה לנוח על ענפיו הפורחים ובתמורה היא מציעה לפזר את אבקת הפרחים שלו באבה. "יש כאן אהבה ונתינה הדדית, אבל

"כאשר אני בפקק או בקרבת נהגים עצבניים, אני מרכיבה את האף האדום, מחייכת ומנופכת בידי לשלום. בתגובה אנשים מחייכים אלי בחזרה והתגובות השליליות הופכות מייד לחיוביות"

ציד. סיימתי קורס ליצנות רפואית והחלטתי שהליצנות שלי תשלב שני דברים שילדים מאוד אוהבים: אהבה לבעלי חיים והומור". ככל מכונית יש כמה פריטי חובה, כמו ריש יונות ואפור צהוב, אבל עבור דזנט הפריט החשוב ביותר הוא חוטם אדום. "כאשר אני בפקק תנועה או בקרבת נהגים עצבניים, אני מרכיבה את האף האדום, מחייכת ומנופכת בידי לשלום ואז

מתוך מטרה לתת כדי לתת ולא כדי לקבל חזרה", מספרת דזנט. הספר כתוב בחריזה, ומשרה לקוראים ולמאזינים תחושת רוגע וזרימה האירורים עדינים ונעימים לעין. בספר מתוארים כל חלקי העץ מהשורשים ועד לצמרת - כל חיה ומקומה בעץ: כך למשל הארנבת - בשורשים, הסנאי - בגזע, והציפור בונה את קינה על הענפים בצמרת.